

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenu en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

STORM OVER ANTWERPEN

Historisch toneelspel in acht taferelen

door

Gustaaf Haubourdin

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1995

Nr. 2261

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1995/220/5
ISBN 90-385-0372-5

cop. 1995 Toneelfonds J. Janssens/Gustaaf Haubourdin

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

WILLEM VAN ORANJE	
MARGARETA VAN PARMA	landvoogdes,
HERTOG VAN ALVA	
GRAAF VAN HOORNE	
GRAAF VAN EGMONT	
KARDINAAL GRANVELLE	
DE BERLAYMONT	
VIGLIUS	
BREDERODE	
RIDDER VAN SCHOONHOVEN	burgemeester van Antwerpen,
JACOB VAN WESENBEKE	pensionaris,
JAN GILLIS	pensionaris,
JULIA HOOFTMAN	
ROGIER VAN RECHTERGEM	
HOOFTMAN	vader van Julia,
VAN RECHTERGEM	vader van Rogier,
SAARTJE HOOFTMAN	
GROOTMOEDER HOOFTMAN	
GROOTVADER HOOFTMAN	
EDITH HOOFTMAN	moeder van Julia,
FLORIS	vriend van Rogier,
IRENE	vriendin van Julia,
SECRETARIS VAN DE RECHTBANK	
ADVOKAAT 1	
ADVOKAAT 2	
BIJZITTER 1	
BIJZITTER2	
ADRIAAN VAN HAEMSTEDE	prediker,
SOLDAAT 1	
SOLDAAT 2	
TROMMELAAR (eventueel soldaat)	
KAREL	bewaker
WILLEM	bewaker
SCHOUT	
JAN	verrader
ALEX	
HERMAN	
MARIA	

BESCHRIJVING VOORNAAMSTE PERSONAGES:

MARGARETA VAN PARMA:

Hertogin van Parma en Piacenza, was onecht kind van Karel V en Janneke van de Gheenst. Ze is daardoor de halfzuster van Filips II. Ze koesterde een grenzeloze bewondering voor haar vader, die haar trouwens ook inschakelde in zijn politieke berekeningen. Eerst werd ze, op 12-jarige leeftijd, uitgehuwelijkt aan Allesandro de Medici en na de moord op deze laatste huwde ze Ottavio Farnese. Uit dit huwelijk werd de latere landvoogd der Nederlanden, Alexander Farnese geboren.

Tijdens haar aanstelling als landvoogdes gaf zij blijk van een pragmatische instelling.

GRANVELLE, Antoine Perrenot de

Kardinaal en diplomaat van Spanje. Hij was een zoon van Nicholas Perrenot de Granvelle, zegelbewaarder en diplomaat in dienst van Karel V. Zijn vader maakte hem vertrouwd met de diplomatieke problemen en tradities. Hij was een nobel man die blijk gaf van een grote intelligentie. Hij volgde zijn vader na diens overlijden in al zijn functies op. En wanneer Karel V troonsafstand doet wordt hij de invloedrijkste raadsheer van Filips II voor Nederlandse aangelegenheden. Toen Margareta van Parma met het regentschap in de Nederlanden werd belast, nam Granvelle de leiding in de Raad van State en de in alles beslissende Consulta.

Hij steunde Filips II in de zeer strenge vervolging van de protestanten hoewel hij een tegenstander was van de Inquisitie.

Hij was voorstander van het vorstelijk absolutisme en de macht van de kerk, die hiermee verbonden was. Hij was zeer hebzuchtig, had een zwak voor vrouwen, hongerde naar geld en macht. Hij stond echter ook bekend als mecenas.

HERTOG VAN ALVA:

Bekwaam Spaans veldheer en staatsman. In 1566 werd hij door Filips II benoemd tot Gouverneur der Nederlanden, waar hij zich door zijn strenge maatregelen, de instelling van de Bloedraad, de heffing van de Tiende Penning en de onthoofding van de graven Egmont en Hoorne zeer gehaat maakte. Wegens de mislukking van zijn politiek keerde hij in 1573 naar Spanje terug.

GRAAF VAN EGMONT:

Nam als veldheer deel aan vele krijgstochten van Karel V. Hij werd door deze laatste beloofd met onderscheidingen en gunsten. Hij vormde met Willem van Oranje en Graaf Hoorne een driemanschap dat zich verzette tegen de strenge geloofsplakaten en de aanstelling van Kardinaal Granvelle. Hij was (en bleef) een goed katholiek en onvoorwaardelijk trouw aan de koning. Hij was dapper maar ijdel, naïef in zijn zelfoverschatting, weinig scherpzinnig in de politiek maar zocht nochtans naar een plaats als eerste violist.

Hij bleek tenslotte een tegenstander van de verregaande verzetsplannen van Willem van Oranje en lichtte de regentes in van de zeer vertrouwelijke gesprekken tussen Oranje en Hoorne te Dendermonde. Hij toonde zich een trouw helper van Alva die hem evenwel samen met Graaf Hoorne liet gevangen nemen. De Raad van Beroerte met Alva aan het hoofd sprak het doodvonnis uit. Ze werden in 1568 op de Grote Markt in Brussel onthoofd.

GRAAF VAN HOORNE:

Nederlands edelman. Hij nam een voorname plaats in aan het hof van Karel V en zijn zoon Filips II. Hij was stadhouder van Gelderland en admiraal van de Nederlanden. Als lid van de Raad van State verzette hij zich tegen de autoriteit van Granvelle. Hoewel hij katholiek was toonde hij zich een tegenstander van de felle en strenge geloofsedicten. Hij was een verdediger van een verdraagzame godsdienstpolitiek. Hij wist in Doornik de beeldenstorm te beteugelen door concessies te doen aan de opstandelingen. Na een uitnodiging werd hij door Alva gevangen genomen en in strijd met de privileges van de Orde van het Gulden Vlies werd een proces gevoerd. Hij werd beschuldigd van verzet tegen de koning, samenzwering, samenwerking met de opstandige edelen, heulen met de ketters en zelfs het bevorderen van de beeldenstorm.

HENDRIK VAN BREDERODE:

Was een middeleeuwse dolleman die geen enkele inmenging in zijn heerlijkheden wenste. Vol branie toonde hij zich onuitputtelijk in het bedenken van grappen die Granvelle belachelijk maken.

WILLEM VAN ORANJE:

Geen persoonlijkheid uit de geschiedenis der Nederlanden staat zo sterk in het teken van de tegenspraak, door Granvelle spottend de "ZWIJGER" genoemd. Door de katholieken een misdadiger en door zijn medestanders en de bevolking van de latere "Republiek der Verenigde Provinciën", de "Vader des Vaderlands".

Zijn leuze was: tolerantie (religievrede). Hij was een realist. Soms een beetje overmoedig en ook jaloers. Hij was verontwaardigt omdat hij en zijn collega's edelen achtergesteld werden op Granvelle. Deze verontwaardiging groeit nog en wordt versterkt door zijn felle kritiek op de vervolging van anders gelovigen. Is romantisch aangelegd; dit blijkt uit zijn brieven aan zijn vrouw Anna van Buren. Houdt van feestvieren; is ambitieus (Terwijl anderen met zang en dans de tijd verdrijven trekt hij zich in het Commandeurshuis van de citadel van Antwerpen terug en houdt zich met staatszaken bezig) Zijn ambitie was gericht op macht om een bepaalde "regeringsvorm" te verwezenlijken. Maar die ambitie zwicht voor het gezag van de Staten Generaal. Hij streefde naar de eenheid van de Nederlanden in zijn Habsburgische - Bourgondische vorm (zuidelijke en noordelijke), wat hij de Generaliteit noemde.

Naar het einde van zijn leven was hij zeer religieus, protestants - calvinistisch, dit omsluit al zijn denken en zijn handelen.

Geen van beide doelen: religievrede en eenheid van de Nederlanden heeft hij kunnen verwezenlijken.

WOORDVERKLARING:

RAAD VAN STATE:

- hiervan zijn 10 edelen lid terwijl de ridders van het Gulden Vlies als buitengewone leden kunnen beschouwd worden;
- is een adviserend lichaam dat bij afwezigheid van de vorst ook een uitvoerende taak kreeg toebedeeld;
- er worden vooral kwesties van binnenlandse en buitenlandse politiek behandeld.

INQUISITIE:

In de Rooms-katholieke kerk, naam voor een aanvankelijk onder de bisschop ressorterende geloofsrechtbank belast met het opsporen en straffen van ketters. Werd in de Nederlanden, naar Spaans model, in 1522 door Karel V opgericht. Bestond tot in de 18-de eeuw in Frankrijk, Spanje en Portugal.

SCHOUT:

Gerechtigd ambtenaar, hoofd van de politie

MARKGRAAF:

Bestuurder van een grensgewest. In de vorm van markies is markgraaf een adellijke titel geworden.

MAGISTRAAT:

Overheid, stadsbestuur.

PENSIONARIS:

Rechtsgeleerde, raadsman van de overheid, secretaris in de vergaderingen en lid van de deputatie naar de gewestelijke staten. Het permanente karakter van zijn ambt gaf hem veel invloed.

CONSULTA:

Groep koningsgezinde en dus betrouwbare leden van de Raad van State welke in feite het land bestuurde.

VERBOND DER EDELEN:

Aancensluiting in 1565 te Brussel van de lagere Nederlandse adel tegen het bestuur van Filips II. Uit protest tegen de kettervervolging boden zij in 1566 het zgn Smeekschrift der edelen aan de landvoogdes Margareta van Parma aan.

DECOR:

Toneelruimte te verdelen in twee delen met niveauverschil.

1 -ste tafereel:	op hoogste niveau: rechtbank;
3 -de tafereel	op hoogste niveau: zetel landvoogdes;
4 -de tafereel	raadszaal stadhuis Antwerpen;
5 -de tafereel	twee leefruimten in huizen van kooplieden;
6 -de tafereel	op hoogste niveau: hagepreker
8 -ste tafereel	op laagste niveau: Willem van Oranje.

MUZIEK:

- Fantasia n° 8 en Fantasia n° 11 van Luis Milan op langspeelplaat: Renaissance Fantasias door Anthony Rooley A 66089 Luitmuziek 7.39S (Discotheek Stad Antwerpen)

- Fantasia del octavo tono van Luis Milan op langspeelplaat Luth Médiéval, Luth Renaissance et Viliucla da Mano par Roger Valentin Luitmuziek 7.1.S (Discotheek Stad Antwerpen)

1 -ste tafereel.

04 juni 1568; Raadszaal in het koninklijk paleis ingericht als tijdelijke rechtszaal.

Enkele soldaten verspreid in de zaal. Trommelaar roffelt op landsknecht.

SECRETARIS VAN DE RECHTBANK:

Aandacht! Aandacht! Het Hof!

(De beklagden en hun advocaten staan op. De Hertog van Alva en twee bijzitters, eventueel de Berlaymont en Viglius, nemen plaats)

SECRETARIS:

Het hof heeft uitspraak gedaan in het geding tegen de beklagden: Filips van Montmorency - Nivelles, graaf van Hoorne en Lamoraal, graaf van Egmont.

Door de Hertog van Alva, markies van Coria en opperbevelhebber van Zijne Majesteit in dit Lage land en deze gewesten, is gezien en in onderzoek genomen het crimineel proces dat de procureur en fiscaal des konings aanhangig heeft gemaakt tegen de graven van Egmont en Hoorne, dewelke zijn gevangen genomen en gedaagd.

De Hertog van Alva leest nu het vonnis.

ALVA:

Na inzage van de getuigenverklaringen, bescheiden, geschriften en verdere bewijsstukken die tegen hen zijn ingebracht, na de bekentenis uit de mond van voornoemde beschuldigten te hebben gehoord, met de geringe verdediging die zij tot hun rechtvaardiging konden aanvoeren, met erkenning der deugdelijkheid der gegeven bewijzen en na overweging der gebleken schuld welke uit dit alles blijkt en inziende dat voornoemde graven majesteitsschennis hebben bedreven door het vormen van partijschap en het sluiten van een verbond met de prins van Oranje en andere edellieden van deze Staten; met overweging van het kwaad die zij in het gebied dat onder hen gesteld was, hebben laten bedrijven tegen het katholieke geloof en de dienst van Zijne Majesteit, en overdenkende al het andere wat uit dit geding blijkt, keurt de Raad goed dat onder verklaring dat deze voornoemde graven verraders zijn en opstandelingen tegen hun koning, hun als zodanig in het openbaar het hoofd zal worden afgehouden en dat deze hoofden tot straf en tot voorbeeld van anderen op palen zullen worden gestoken, waarop zij zullen blijven staan tot daarover nader zal worden beslist.

Op straffe des doods wordt het éénieder verboden ze aan te raken.

De goederen en het bezit der graven worden verbeurd verklaard ten bate van de schatkist en het huis van Zijn Majesteit.

Aldus gedaan te Brussel, de vierde juni 1568.

De beklagden kunnen een laatste maal het woord nemen.

EGMONT:

Ik wil mijn laatste woorden, via Uwe Excellentie, tot mijn koning richten.

Ik heb het wrede vonnis aanhoord dat Uwe Majesteit over mij heeft willen laten uitspreken. Het is nooit mijn bedoeling geweest Uwe Majesteit te kwetsen, noch iets te ondernemen tegen het katholieke geloof, ik heb slechts, door de omstandigheden gedwongen, toegeeflijk willen zijn. Indien het echter, in weerwil hiervan, God en Uwe Majesteit goeddunkt, zal ik tevreden en opgewekt sterven, doch ik smeek Uwe Majesteit om U ondanks mijn schuld en zonden, het lot van mijn arme onschuldige vrouw, drie zonen en mijn negen dochters en de bedienden van mijn huis ter harte te nemen die onbeschermt achterblijven, en aangewezen zijn op de voorzienigheid Gods en het medelijden van Uwe Majesteit.

SECRETARIS:

Graaf van Hoorne?

HOORNE:

Het resultaat van dit proces, mijne heren, is een voorbeeld waaruit iedereen kan leren hoe hij zijn meerderen zou moeten dienen. Ik verzoek U lessen te trekken uit wat ons overkomt en vraag U vergiffenis mochten wij U door ons leven geërgerd hebben, want wij zijn allen sterfelijk en zwak van krachten! Sta ons bij met Uw gebeden.

ALVA:

Breng hen weg!

(Trommelaar roffelt op landsknecht)

(TUSSEN-) DOEK.

2 -DE TAFEREEL JULI 1566

Adriaan Van Haemstede (prediker) op; is vermoed van een lange voetreis en zoekt een plek om te rusten.

ADRIAAN VAN HAEMSTEDE:

Hemel en aarde roep ik tot getuigen voor de waarheid ... getuigen voor de waarheid ...
Mensen, mannen, vrouwen en kinderen van Antwerpen, kijk om U heen en zie hoe de
katholieke bisschoppen die hun ambt met veel geld gekocht hebben, zich om het "echte" geloof
bekommeren ...
hoe zij zich verlustigen in ontucht ... hoe ... de bijbel is het enige gezag, je zal beoordeeld
worden naar je geloof ...

SOLDAAT 1:

Hé, wat moet dat? Wat sta jij daar te brabbelen? Herhaal!! Onmiddellijk!

SOLDAAT 2:

Maar Fernando, het is een priester!

SOLDAAT 1:

Een priester? Eéntje die zijn kap over de haag geworpen heeft zeker! We moeten hem
arresteren.
(Maakt aanstalten)

SOLDAAT 2:

Laat toch Fernando.
Wie bent U eigenlijk?

ADRIAAN VAN HAEMSTEDE:

Ik ben broeder Adriaan van Haemstede, ik kom uit Doornik en ben op weg naar het klooster
van St Michiel in Antwerpen.

SOLDAAT 2:

Dan heb je nog een hele reis voor de boeg.

SOLDAAT 1:

(boos) Wat ga jij in Antwerpen doen?

ADRIAAN VAN HAEMSTEDE:

Ik ga er mijn congregatie vervoegen. Ik ben kok.

SOLDAAT 2:

Vandaar dat jij er zo welgevoed uitziet!

SOLDAAT 1:

Dat zijn allemaal leugens. Ik geloof er geen woord van. Kom, amigo, we moeten die man
arresteren.

SOLDAAT 2:

Maar Fernando, ja kan aan het gezicht van deze broeder zien dat hij betrouwbaar is en een goed katholiek.

SOLDAAT 1:

Hij is helemaal geen ...

SOLDAAT 2:

Kom, kom, we moeten onze ronde verderzetten. Jij ziet overal ketters. Wij hebben al werk genoeg.

Ken je de weg naar Antwerpen?

ADRIAAN VAN HAEMSTEBE:

Nee, het is voor het eerst dat ik in de streek ben.

SOLDAAT 2:

Wel, het is eigenlijk heel eenvoudig. Je volgt deze weg tot de splitsing en dan hou je links aan.

ADRIAAN VAN HAEMSTEBE:

Bedankt. God helpe U en Uw kameraad.

SOLDAAT 1:

Ik zeg het je nog eens, we moeten die man arresteren. Je zal er nog spijt van krijgen. Dat voorspel ik je!

SOLDAAT 2:

Ben jij helderziende? Stam jij soms af van zigeuners? Als dat zo is zal ik dat aan de commandant moeten melden.

SOLDAAT 1:

Ben jij helemaal gek geworden? Ik stam helemaal niet af van zigeuners!

Kom we gaan.

ADRIAAN VAN HAEMSTEBE:

Oef, op het nippertje gered door een soldaat die niet wil werken. Gelukkig houden de Spanjaarden net zo min van zigeuners als van ketters. Ik zal in het vervolg wel moeten opletten niet te luid te praten, anders ben ik geen ogenblik meer zeker van mijn leven.

Kom, geen tijd meer te verliezen. Op naar Antwerpen!

3 -DE TAFEREEL.

Zelfde raadszaal, ingericht voor een belangrijke plechtigheid. Enkele soldaten houden de wacht. Genodigden komen alleen of in groepjes de zaal binnen.

(Lichtconcentratie op W. van Oranje, Hoorne, Egmont en Brederode)

ORANJE:

Wel heer Graaf, weldra zullen we kunnen kennismaken met de Vrouwe van Parma, onze nieuwe landvoogdes.

HOORNE:

Inderdaad, de koning is naar Spanje vertrokken en zij moet het bewind over "onze" Nederlanden op zich nemen.

Kunt U ons iets meer over haar vertellen?

ORANJE:

Erg veel is mij spijtig genoeg ook niet bekend. Ik weet enkel dat zij de halfzuster van koning Filips is en gehuwd met Ottavio Farnese.

EGMONT:

En over haar zelf? Wat wil ze hier? Er gaan allerlei geruchten!

HOORNE:

Je bedoelt de invoering van de nieuwe bisdommen?

EGMONT:

Ook dat, maar de koning zou een speciale raadgever aangewezen hebben om haar bij te staan.

ORANJE:

Granvelle, Kardinaal Granvelle. Een nobel en verstandig man en bovendien een zeer goed diplomaat.

BREDERODE:

Waarom ook nog Granvelle? Is het niet genoeg een landvoogdes, vreemd aan dit land, te moeten gedogen. Dat hij ook vreemde raadgevers moet aanstellen.

En wij? Wat doen wij?

ORANJE:

Ha, Brederode, laat je je alweer verleiden tot protest?

BREDERODE:

Ik ben toch niet de enige, Heer van Oranje!!

EGMONT:

Kom, kom heren. Wij hebben toch allen trouw gezworen aan onze koning.

BREDERODE:

Een koning die niet eens van zijn land en van zijn volk houdt. Een koning die te allen prijze het laatste woord wil hebben. Een koning die anderen nodig heeft om hier de kolen voor hem uit het vuur te halen. Een mooie koning is dat!

EGMONT:

Toch blijft hij, net als zijn vader Keizer Karel de soeverein van dit land.

BREDERODE:

Enggeestige sukkels, allebei.

EGMONT:

Ssst, straks hoort de regentes je nog!

BREDERODE:

Wel en?

(Burgemeester op met Pensionarissen / Van Rechtergem en Rogier)

ORANJE:

Zo daar komt de burgemeester van Antwerpen. Wilt U me even verontschuldigen, Heren. Ik wil hem begroeten.

(Lichtconcentratie op Oranje, burgemeester en Pensionarissen)

WESENBEKE:

Daar Willem van Oranje, zijn vrouw Anna van Buren is onlangs overleden. Hij heeft van haar het graafschap Buren, de steden Eindhoven, St Maartensdijk en nog enkele andere geërfd.

GILLIS:

En hij was al zo rijk. Kijk uit, hij komt hierheen.

ORANJE:

De magistraat van Antwerpen, Heer burgemeester Ridder van Schoonhoven, Heren, goede morgen.

BURGEMEESTER:

Heer markgraaf van Oranje, ook een goede morgen gewenst. U kent de Pensionarissen van Antwerpen nog: Jacob van Wesenbeke en Jan Gillis?

ORANJE:

Inderdaad, Heer Van Schoonhoven.

BURGEMEESTER:

Wat denkt U ervan, Heer van Oranje. Zal de landvoogdes inschikkelijker zijn dan de koning t.o.v. de invloed die vreemde kooplui meebrengen naar onze stad?

ORANJE:

Eerlijk gezegd, Burgemeester, ik ken haar niet zo goed. Maar ik zal al mijn gezag aanwenden om haar ervan te overtuigen dat het gelijk aan onze kant staat.

GILLIS:

Ik denk dat de invloed van de koning zwaar zal blijven doorwegen. Temeer daar hij één van zijn beste raadgevers mee hierheen stuurt.

ORANJE:

Zo'n vaart zal het allemaal niet lopen. De koning weet heus wel wat hij doet.

(Hooftman en Julia komen in de zaal)

WESENBEKE:

Maar de koning is veel beter thuis in Spanje dan hier. Hij is er opgegroeid. Hij is veel meer Spanjaard dan Nederlander. Hij is niet zoals zijn vader, de Keizer.

BURGEMEESTER:

Maar de keizer heeft toch de eerste plakaten uitgevaardigd. Koning Filips eist nu dat we elke binnenkomende vreemdeling een bewijs van rechtgelovigheid vragen. Dat is toch onmogelijk. Op die manier blijven de kooplui weg en gaat de hele handel verloren. In Antwerpen moeten we ieders mening respecteren. We moeten ons tolerant opstellen zoniet is er weldra, ik herhaal, geen handel meer. Hebben de ambachten geen werk meer en de mensen geen eten en gaat onze welvaart verloren.

Neen, de landvoogdes zal hiervoor begrip moeten opbrengen.

GILLIS:

En dan is er nog de instelling van de nieuwe bisdommen. De nieuwe bisschop zal de rechten van het kapittel inperken. Daardoor zal de vrijheid van onze kerk verloren gaan.

En bovendien zal hij er voor zorgen dat de inquisitie meer en meer zal doordringen in ons leven. Dat is bovendien ook nog een aantasting van ons Poortersrecht.

(Landvoogdes, Granvelle, Viglius en Berlaymont op)

BURGEMEESTER:

U hoort het, Prins, grieven leven er genoeg in Antwerpen.

ORANJE:

Ik begrijp het Burgemeester. We zullen al het mogelijke doen om de verzuchtingen van ons volk onder de aandacht van de landvoogdes te brengen.

BURGEMEESTER:

Heer van Oranje, de magistraat van Antwerpen, zou U willen verzoeken het Gouverneursschap van de stad op U te nemen om de orde en de rust veilig te stellen.

In de zitting van het stadsbestuur, over twee weken, zouden we er U officieel om kunnen verzoeken.

Kan U dan in Antwerpen zijn?

ORANJE:

Zeker Heer Van Schoonhoven, met genoegen, ik zal er zijn.

(Lichtconcentratie op Julia)

JULIA:

Vanmorgen ontwaakte ik uit een droom, mijn hart bonsde hard en fel. Ik had het gevoel licht te zijn, een gevoel van verrukking. Ik heb een verblindend licht gezien over een immense vlakte ... aan de horizon was zij met een fijnrood waas overtrokken.

Op grote afstand zag ik een voorwerp, was het een huis?... een boom? ...een mens? Het kwam op me toe ...

Ik herinnerde me dat de dag die komen zou een bijzondere betekenis had, ik zou voor het eerst, mee mogen naar een plechtigheid in het paleis van de landvoogdes.

(Lichtconcentratie op Rogier)

ROGIER:

Toen ik me vanmorgen waste, voelde ik me vreselijk opgewonden. Er hing een sfeer alsof er storm op til was. Was het soms een gevoel van angst? En als het dat niet is, wat is het dan wel?

Ik deed er vreselijk lang over om me te kleden. Vader riep me toe dat ik me moest haasten.

Tijdens het eten antwoordde ik kortaf op de vragen die me gesteld werden. Wat scheelde er me toch?

(Licht op Julia)

JULIA:

Plots voelde ik dat er iemand naar me keek. Het waren ogen die me dwongen hem aan te kijken. Een gevoel van zwakte overspoelde me, mijn benen verslaptten zodat ik bijna viel.

Tussen de groepjes mensen door zag ik hem staan. Hij was de figuur die ik in mijn droom had gezien. Wie is hij, waar komt hij vandaan?

(Licht op Rogier)

ROGIER:

Plotseling was daar een wit, helder licht. Zij stond daar, rustig, een beetje terzijde, tussen andere mensen. Ik werd getroffen door haar lieve ogen die geamuseerd nu eens deze kant dan weer een andere kant uitkeken.

Hoe zou ik een verklaring kunnen vinden voor mijn plotselinge hulpeloosheid? Mijn hart bonsde zo verschrikkelijk dat het pijn deed.

Wie is zij, waar komt zij vandaan?

(Julia en Rogier maken van een natuurlijke wisseling van gesprekspartners gebruik om naar elkaar toe te lopen. Licht op Julia en Rogier)

ROGIER:

Ik had daareven het gevoel dat ik je kon aanraken. Maar de afstand tussen ons was er eigenlijk veel te groot voor. Wie ben jij? Waar kom je vandaan?

JULIA:

Ik ben Julia, wij wonen in Antwerpen.

ROGIER:

Uit Antwerpen? Ik woon daar ook!